

Svetlana Makarovič je nekoč rekla: »V resnici ne priznavam oznak, kot sta »otročka« ali »mladinska« literatura. Zgodbo napišem, ker se mi zdi ljubka, kar me veseli, potem pa naj jo bere, kdor hoče. Najbrž dajem s tem pisanjem duška tudi otroku v sebi.«

Že petindvajset let se pri Svetlani Makarovič oglašajo ljubke zgodbe z željo, da bi jih zapisala. Pisateljica jih je večinoma uslišala, saj je doslej izdala že več kot petdeset zbirk pravljic in pesmi oziroma slikanic, ki so bile večkrat ponatisnjene, prevedene pa so bile tudi v tuje jezike, med drugim v angleščino in nemščino. Nekatero pravljico je ilustrirala sama, večino pa so likovno osmislila najbolj priznana imena slovenske ilustracije, kot so Marija Lucija - Stupica, Jelka Reichman, Kostja Gatnik, Matjaž Schmidt in drugi. V zadnjih letih dobivajo najbolj znane pravljice novo likovno podobo, za kar je poskrbela nova generacija mladih slovenskih ilustratorjev (Gorazd Vahen, Tomaž Lavrič), ki se je po lastnih besedah osebno in umetniško formirala prav ob pravljicah Svetlane Makarovič, kot so *Pekarna Mišmaš* (1974), *Škrat Kuzma dobi nagrado* (1974) in *Sapramiška* (1976).

Makarovičeva je številne svoje zgodbe predelala tudi v uspešne gledališke, lutkovne in radijske igre, otroci pa s posebno naklonjenostjo sprejemajo avdio kasete, za katere pisateljica, ena najbolj vsestranskih slovenskih umetnic, poleg dramatizacije vedno napiše in uglasbi tudi songe.

Odrasli poznajo Svetlano Makarovič med drugim kot odlično šansonjerko, predvsem pa kot eno najbolj vznemirljivih sodobnih slovenskih pesnic, ki že od svoje prve zbirke, izdane leta 1964, razvija povsem samobitno avtopoetiko. Njena poezija sicer pogosto posega po

Svetlana Makarovič once said, »In truth, I don't recognize the category of 'children's' or 'young adult' literature. I write a story that charms me, that makes me happy and whoever wants to read it should. Probably with this writing, I'm nourishing the child within me.«

For twenty-five years now, many stories have charmed Svetlana Makarovič sufficiently to give her the desire to write them down. The writer has amply fulfilled this desire for up until now she has published more than fifty collections of fairy tales, poems and picture books which have gone through many printings and have been translated into a number of foreign languages, German and English among others. She herself has illustrated a number of the fairy tales although most of them have been brought to life visually by the most recognized names among Slovenian illustrators: Marija Lucija Stupica, Jelka Reichman, Kostja Gatnik, Matjaž Schmidt and others. In recent years, her most well-known stories have acquired a fresh visual identity from a new generation of young Slovenian illustrators (Gorazd Vahen, Tomaž Lavrič) who, according to their own words, have discovered their artistic personalities with the fairy tales of Svetlana Makarovič: *The Mo-Mouse's Bakery* (1974), *Dwarf Kuzma Gets a Prize* (1974) and *Skipmouse* (1976). Svetlana Makarovič has also refashioned a number of her stories for the theatre, puppet show and the radio. Children have exhibited a special fondness for the audio cassettes for which the writer, being one of the most gifted and unique Slovenian artists, has not only written the scripts but has also composed music and songs.

Svetlana Makarovič is known to adults as an excellent singer of chansons but most of all as one of the most exciting contemporary Slovenian poets who has, since her earliest collection published in 1964, developed her own original poetic voice. Her poetry often incorporates motifs from Slovenian folk po-

motiviki stare ljudske poezije (predvsem tisti, obarvani s tragično usodnostjo), vendar tako, da jo ustvarjalno, povsem svobodno preoblikuje in stopa v kritičen dialog z njo. Avtoričino živo zanimanje za arhaično ljudsko motiviko se kaže tudi v njenem pisanju za otroke, saj srečujemo v pravljicah vse mogoče mitološke prikazni, od vil, škratov in škrtic do čarovnic in vodnih duhov. Seveda v pravljicah mnogo manj prevladujejo temni, tesnobni, brezizhodni toni in občutki, tako značilni za njeno nemladinsko poezijo. Pisateljica je nekoč pojasnila, da sta njena poezija in pravljicarstvo kot dve strani lune: poezija predstavlja temno, pravljice pa svetlo plat. Če se v njih že pojavljajo tesnobno srhljivi zapleti, se v glavnem vse zaključi bolj ali manj srečno in pomirljivo, čeprav gre redko za pompozni finale klasične pravljice. Nekateri osreči poln želodec, druge lepe sanje, tretje zgolj povratek na izhodiščno mesto, ki je hkrati tudi varen, topel dom. Včasih zadostuje že ena sama razumevajoča oseba, pridobljena samozavest ali pa prestana izkušnja, ki je vredna dosti več od materialnih privilegijev. Če grozi nenormalno srečen konec, podkrepljen z vsesplošnim uspehom, se za vsak slučaj vmeša pripovedovalka in vse skupaj malo ironizira ali realitivizira. Tudi prej omenjene prikazni, ki se jim že od nekdanj pripisuje magične lastnosti, se obnašajo času primerno, kar pomeni, da se nanje ni več mogoče zanesti kot nekoč. So nezanesljivi, njihove prerokbe se izrodijo ali sploh ne držijo, copranje se redko posreči – včasih je celo vir novih težav, nekateri pa tako ali tako sploh niso tisto, za kar se izdajajo. Da bi bilo vse še huje, mora večina od njih ves čas dokazovati, da zares obstajajo. Naj že verjamemo v njihov obstoj ali ne, toda prav pravljice Svetlane Makarovič nam najlepše dokazujejo, da bi bilo življenje brez vilinskih bitij nepopravljivo osiromašeno in dolgočasno.

etry (particularly that which is coloured in the hues of tragic destiny) but in an extremely creative way, reshaping folk motifs and entering into a critical dialogue with them. The author's lively interest in folk ways can also be seen in her writing for children. In Makarovič's fairy tales, we encounter all sorts of mythological creatures, from fairies themselves to goblins and elves, witches and water spirits. Of course, the fairy tales are not dominated by the dark, oppressive, hopeless tones and emotions which are characteristic of Makarovič's poetry. The writer once explained this dichotomy, saying that her poetry and her fairy tales were like the two sides of the moon: poetry representing the dark side and fairy tales the light side. If we find woven in her work anguished and terrifying strands, there are also more or less happy and soothing endings, although she almost never closes with the pompous and predictable finales of classic fairy tales. Some characters are blessed with a full stomach, others with beautiful dreams and still others are returned to their starting point, a safe and warm home. Sometimes, the presence of a single understanding soul suffices, or the return of self-confidence or the successful passage of an important trial which is worth much more than material wealth. If an exceptionally happy ending threatens, bursting with universal joy, we can rest assured that our narrator will leaven it with at least a little irony and reality. As for the mythological creatures mentioned above that have been since time immemorial endowed with magical qualities, they now behave in a more measured way and we cannot depend on them the way we did once upon a time. They are unreliable. Their divinations may or may not come true and their potions rarely bring real happiness – sometimes they are even the source of new difficulties. Worse still, many of these creatures have to spend much of their time just proving that they really exist. The fairy tales of Svetlana Makarovič prove to us in the loveliest way possible that life without such spritely creatures, whether we believe in their existence or not,

V pravljici *Potepuh in nočna lučka* (1977), ki ji gre v opusu Svetlane Makarovič nedvomno posebno mesto, načenja pisateljica osrednji problem starodavne umetnosti pripovedovanja. Nočna lučka je sicer simpatična, a nespretna pripovedovalka, samo v enem podobna mitski pripovedovalki Šeherezadi, ki si je z mojstrskim napletanjem tisoč in eno noč reševala življenje – tudi ona dela v nočni izmeni. Ker ima za poslušalca hvaležnega potepuha, si lahko privošči luksuz, ki ji ga kakšen tiran, pa tudi večina človeških mladičev gotovo ne bi nikoli odpustili. Med pripovedovanjem namreč zaspi, že prej pa preigra cel repertoar slabega pripovedovanja: dolgovezi, je nekonsistentna, izgublja ritem. Za razliko od nje pa Svetlana Makarovič pripoveduje v najboljši tradiciji klasičnih pripovedovalk: ekonomično in konsistentno. Vedno znova najde odgovor na osnovno vprašanje, s katerim nestrpni poslušalec potepuh priganja pripovedovalko lučko: »Ampak povej, kako je bilo potem?«

Že v svoji prvi zbirki kratkih, pretežno živalskih pravljic *Miška spi* (1972) se predstavlja kot zrela, suverena pripovednica, izvedena v vseh prvinah pisateljske obrti, kar ji omogoča, da sprti daje primerno obliko nešetim prebliskom in izmislekom svoje prekipevajoče domišljije. Veliko je situacijske komike, pretiravanja, sočnega humorja, predvsem v dialogih, izumljanja novih besed, imen in pomenskih zvez. Vendar domišljajska igra nikoli ni sama sebi namen, saj se pod lupino zunanjega dogajanja ponavadi skriva dragoceno zrno modrosti. Junaki imajo dostikrat velike načrte, ki jih iz dupline, brloga ali gnezda zvbijo na pustolovščino, toda zelo verjetno je, da na koncu ne bodo deležni drugega kot potrditve kakšne preproste življenjske resnice. V tem smislu znajo biti te pravljice tudi poučne, toda nikoli in nikakor pridigarske ali vsiljivo didaktične.

would be unbearably impoverished and dull.

In the fairy tale, *The Tramp and the Night Light* (1977), which certainly belongs among Svetlana Makarovič's indisputable masterpieces, the writer broaches the problem of the ancient art of storytelling. The night light, otherwise quite nice, is an awkward narrator. She shares only one trait with the mythical storyteller, Scheherezade, who with her masterly spinning of the tales of Arabian Nights, saves her own life: they both work the night shift. The night light's sole audience is a grateful tramp who allows her to indulge herself, a luxury which most tyrants and even most youngsters would never allow such a dreadful narrator. During the evening, the night light even falls asleep and that, only after she has run through her entire repertoire of bad storytelling: long-winded, inconsistent and without rhythm or tune. In contrast to the night light, Svetlana Makarovič tells her story in the best tradition of classical narration: economically and consistently. She always finds new answers to the basic questions with which the impatient tramp spurs on the night light: »But tell me... and what happens next?«

Even in her first collection of short fairy tales about animals, *The Mouse is asleep* (1972), Svetlana Makarovič is already a mature and masterly narrator, learned in all the primary writerly tools which enable her to give shape to the many flashes of wit and artifice which bubble up from her fertile imagination. There are countless comic situations of exaggerated and juicy humour which show up particularly in dialogue and in the creation of new words, meanings and puns. Yet the mere play of the imagination is never sufficient in itself, for usually, hidden within the shell of external events, is a kernel of precious wisdom. The heroes of her tales run into great ideas which, beckoning from a dark hole, a lair or a nest, propel the protagonist on a wild adventure. Usually, at the end of these travels, there is nothing more than a simple truth about life. In this sense, Makarovič's tales can be educational though they never preach or take a superior tone.

Živalske pravljice, zbrane v zbirkah *Take živalske* (1973), *Vrček se razbije* (1975), *Glavni petelinček* (1976), *Pravljice iz mačje preje* (1980) in *Mačja preja* (1992), so do danes ostale zaščitni znak Svetlane Makarovič. Za pisateljico so živali mnogo več kot samo simboli, »zame so resnične, z nekaterimi se lahko celo identificiram.« Še več: »Ljubezen do živali je tako močna, da vznemirja tudi mojo fantazijo, in potem začutim potrebo, da jih ne samo opisujem, temveč tudi ustvarjam po svojem dopadenju, po svoji volji.« Kritika je že zgodaj, ob izidu knjige *Kosovirja na letéči žlici* (1974) in nadaljevanja *Kam pa kam, kosovirja* (1975), opazila, da se v pravljичnem svetu Makarovičeve ne pojavljajo samo prave živali, temveč tudi fantastične, izmišljene zverinice. Po mnenju Marjane Kobe je »s tem, ko jih je ustvarila in vpletla v čarobne fantastijske zgodbe, obogatila ne samo svoj dotedanji pisateljski svet, marveč slovensko mladinsko književnost nasploh z novo izvirno inačico sodobne živalske pravljice. (...) Za takšno, po ustvarjalni plati suvereno ter domišljjsko povsem izvirno izumljanje novih literarnih junakov celo v svetovnem merilu ne najdemo veliko kvalitetnih zgledov.«

Pisateljica namenja svoje pravljice tako otrokom kot odraslim. »Mislim, da ne znam pisati samo za otroke; pišem za otroke in odrasle hkrati.« Odrasli radi berejo te pravljice, ker jim pomagajo v tesnobi sveta ohranjati vero v lepo, otroci pa se ob njih v prvi vrsti odlično zabavajo. Pisateljica pušča prosto pot njihovim predstavam in domišljiji, njeno edino sporočilo pa bi se lahko preprosto glasil: »Misli in razmišljal sam zase, ne v skupini. Odločaj se sam, ne v skupini. Bodi ti sam, enkrat in neponovljiv. Nosi svoje ime kot žlahten nakit.«

Stories about animals, gathered in a number of collections from *These Little Animals* (1973), *The Broken Little Tankard* (1975), *The Head of the Roost* (1976), *Tales from a Cat's Yarn* (1980) and *Cat's Yarn* (1992), have become Svetlana Makarovič's trademark. For the author, animals are more than just symbols. »For me, they are real creatures with whom I can even identify.« And more: »My love for animals is so strong that it excites my imagination and I feel the need not just to describe them but to create them following my fancies, in accordance with my will.« Early on, when *Cosies on the Flying Spoon* (1974) and *Where, Oh Where, Cosies?* (1975) were published, critics already noticed that Makarovič's fairy tale realm was not only populated by real animals, but also by a fantastic imaginary menagerie. In the opinion of Marjana Kobe, »with the creatures Makarovič has created and which populate her magical fantastical stories, she has enriched not only her own literary world but the whole of Slovenian literature for young people. She has created an entirely new and authentic version of contemporary animal tales... For that kind of imaginary and original invention of new literary characters, there are very few other quality examples even in the wider international scene.«

The writer addresses her fairy tales to adults as much as to children: »I don't think I would know how to write just for children; I write for both children and adults together.« Adults read her fairy tales because they help them, in an increasingly anxious world, to preserve their faith in beauty. Children read them simply because they are great fun. The writer leaves a space for their own imagination, her only consistent message being simply stated: »Think and dream only for yourself, not in a group. Decide for yourself, not for others. Be yourself, unique and unrepeatable. Wear your name like precious jewelry.«

Svetlana Makarovič je svoje prvo delo za otroke objavila pred petindvajsetimi leti, od takrat pa je nanizala prek petdeset zbirk pravljic in pesmi oziroma slikanic, ki vse skupaj sestavljajo mogočen, raznolik, samosvoj opus, ki mu po imaginativni moči in izvirnosti v sodobni slovenski literaturi ni enakega.

Kot eni redkih ji je laskave ocene kritike uspelo združiti z uspehom pri bralstvu, tako da so njene slikanice, ki so jih ilustrirali najboljši slovenski ilustratorji in ilustratorke, doživele že veliko ponatisov, prevedene pa so bile v angleščino, nemščino, hrvaščino, italijanščino in slovaščino. Pisateljica, sicer vsestransko nadarjena umetnica, je nekajkrat tudi sama ilustrirala svoje zgodbe, mnogim pa je z dramatizacijami utrla pot v gledališče, na radio in avdio kasete. Sama je uglasbila številne svoje pesmi za otroke, medtem ko je odraslim namenila nekaj plošč avtorskih šansonov.

Svetlana Makarovič se je rodila 1. januarja leta 1939 v Mariboru. Po diplomni igralski akademiji je nekaj let z uspehom igrala v poklicnih gledališčih, potem pa se je posvetila pisanju. Svojo prvo pesniško zbirko je izdala leta 1964, s kasnejšimi pa se je uvrstila v vrh sodobne slovenske poezije. Za razliko od poezije, ki je izrazito tesnobno, temačno ubrana, predstavljajo pravljice svetlo plat njenega opusa. Gre predvsem za živalske pravljice, v katerih pa se ne pojavljajo samo prave živali, temveč tudi izmišljene zverinice, plodovi pisateljčine prekipevajoče domišljije, ki pogosto črpa iz mitološke zaloge starega ljudskega izročila. Pisateljica namenja svoje pravljice tako otrokom kot odraslim. Medtem ko prvi lahko neskončno uživajo v razgibanem, vznemirljivem dogajanju in sočnem humorju, pomagajo odraslim pravljice v tesnobi sveta ohranjati vero v lepo.

Twenty-five years ago, **Svetlana Makarovič** published her first work for children and since that time has added to her credit over fifty collections of fairy tales and poetry as well as picture books which all together comprise a magnificent, varied and unique opus that in terms of imaginative power and originality is unequalled in contemporary Slovenian literature.

She is one of the few writers who has earned the praise of critics along with the devotion of readers and this to such an extent that her picture fairy tales, illustrated by the best Slovenian illustrators, have already been reprinted countless times and have been translated into English, German, Croatian, Italian and Slovakian. Indeed Makarovič, an artist of many talents, has sometimes illustrated her own books and has often refashioned her stories for theatrical, radio and recorded versions of her work. Children adore her wonderful children's songs while adults enjoy the chansons she has composed and recorded.

Svetlana Makarovič was born on January 1, 1939 in Maribor. Following her graduation from the Academy of Performing Arts, she pursued for several years a successful career on the stage before devoting herself to writing. Her first book of poetry was published in 1964 and with her later collections she reached the summit of contemporary Slovenian poetry. In contrast to her poetry for adults, which is emphatically dark and oppressive, her fairy tales represent the lighter side of her opus. The latter is composed mostly of animal stories, which are populated not only with real animals but also with imaginary creatures, the fruit of the author's fertile imagination enhanced by drawing upon the mythological source of ancient Slovenian folk traditions. The author writes for an audience of adults as well as children. While the latter can endlessly enjoy the animated, exciting and humorous events, the stories also help adults to preserve, in their anxious worlds, their faith in beauty.

Svetlana Makarovič je za svoje delo dobila najvišje domače nagrade, leta 1981 je bila s knjigo *Pravljice iz mačje preje* uvrščena na častno listo Janusza Korczaka, leta 1994 pa s knjigo *Mačja preja* na častno listo IBBY.

Andrej Ilc

Svetlana Makarovi has received the highest national awards for her work. In 1981 for the book, *Tales from a Cat's Yam*, the author was included in the Janusz Korczak Honour List and in 1994 for the book *A Cat's Yam*, the author was included in the IBBY Honour List.

The artist lives and works in Ljubljana.

Andrej Ilc

translated by Erica Johnson Debeljak

BIBLIOGRAFIJA

Poezija

1. 1980. *Maček Titi*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: samozaložba.
2. 1981. *Gal v galeriji*. Ilustr. Kostja Gatnik. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1996. (Galova knjižnica).
3. 1982. *Dedek Mraz že gre*. Ilustr. Marjan Amalietti. Ljubljana: Lutkovno gledališče.
4. 1986. *Čuk na palici*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Delavska enotnost. (Za otroke in mladino).
5. 1987. *Črni muc, kaj delaš?* Ilustr. Svetlana Makarovič. Log pri Brezovici: Dokumentarna.
6. 1987. *Kaj bi miška rada*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Log pri Brezovici: Dokumentarna.
7. 1993. *Kaj lepega povej*. Ilustr. Lucijan Reščič. Ljubljana: DZS. (Veliki otroci).
8. 1995. *Svetlanin Show strahov*. Ilustr. Peter Wider. Ljubljana: DZS. (Vrtavka).

Proza

1. 1972. *Miška spi*. Ilustr. Milan Bizovičar. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica). 1975.
2. 1973. *Take živalske*. Ilustr. Marjanca Jemec-Božič. Ljubljana: Borec. (Kurirčkova knjižnica).
3. 1973. *Zajček gre na luno*. Ilustr. Tomaž Kržišnik. Ljubljana: Partizanska knjiga.

4. 1974. *Aladinova čudežna svetilka*. Ilustr. Tomaž Kržišnik. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
5. 1974. *Kosovirja na leteči žlici*. Ilustr. Lidija Osterc. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
6. 1974. *Pekarna Mišmaš*. Ilustr. Marija Lucija Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1975. (Zlata slikanica).
7. 1974. *Škrat Kuzma dobi nagrado*. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
8. 1975. *Kam pa kam, kosovirja?* Ilustr. Lidija Osterc. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
9. 1975. *Pisano okno*. Ilustr. Marjan Manček. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
10. 1975. *Skozi mesto*. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Pelikan). 1978.
11. 1975. *Vrček se razbije*. Ilustr. Marija Lucija Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Deteljica).
12. 1976. *Glavni petelinček*. Ilustr. Marija Lucija Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
13. 1976. *Lisjaček v Luninem gozdu*. Ilustr. Kostja Gatnik. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Čebelica).
14. 1976. *Sapramiška*. Ilustr. Marija Lucija Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
15. 1976. *Vrtirepov koledar*. Ilustr. Matjaž

- Schmidt in Dušan Klun. Ljubljana: Partizanska knjiga.
16. 1976. *Živalska olimpiada*. Ilustr. Božo Kos. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
  17. 1977. *Potepuh in nočna lučka*. Ilustr. Marjan Amalietti. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice). 1995. (Svetlanovčki).
  18. 1978. *Kosovirja na leteči žlici*. (in Kam pa kam, kosovirja). Ilustr. Lidija Osterc. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanova knjižnica).
  19. 1978. *Mačja predilnica*. Ilustr. Dušan Klun. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Velike slikanice).
  20. 1978. *Teta Magda*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Nova slovenska knjiga).
  21. 1980. *Pravljice iz mačje preje*. Ilustr. Matjaž Schmidt. Ljubljana: Borec. (Kurirčkova knjižnica).
  22. 1986. *Pekarna Mišmaš*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Log pri Brezovici: Dokumentarna.
  23. 1986. *Sapramiška*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Log pri Brezovici: Dokumentarna.
  24. 1987. *Kaj lahko mleko postane*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Centralni zavod za napredek gospodinjstva.
  25. 1987. *Vila Malina*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Dokumentarna.
  26. 1988. *Replja*. Ilustr. Marjan Manček. Ljubljana: Borec. (Posebna knjižna izd. revije Kurirček).
  27. 1989. *Coprnica Zofka*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Radovljica: Knjigoveznicata tiskarna.
  28. 1992. *Korenčkov palček*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Mladika. (Liščki).
  29. 1992. *Mačja preja*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Mladika. (Trepetlika).
  30. 1992. *Mali parkelj Malič*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Mladika. (Pikapolonica).
  31. 1992. *Pek Mišmaš v Kamni vasi*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Radovljica: Diktakta.
  32. 1993. *Kokokoška Emilija*. Ilustr. Lucijan Reščič. Ljubljana: Mladika. (Pikapolonica).
  33. 1993. *Zajčkovo leto*. Ilustr. Elga Tušar. Ljubljana: DZS. (Velikanček)
  34. 1994. *Kosovirja na leteči žlici*. Ilustr. Matjaž Schmidt. Ljubljana: DZS. (Kosovirji).
  35. 1994. *Veveriček posebne sorte*. Ilustr. Marjan Manček. Ljubljana: Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije, Sončkov klub.
  36. 1995. *Coprnica Zofka*. Ilustr. Gorazd Vahen. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Svetlanovčki).
  37. 1995. *Kam pa kam, kosovirja?* Ilustr. Matjaž Schmidt. Ljubljana: DZS. (Kosovirji).
  38. 1995. *Medena pravljica*. Ilustr. Lucijan Reščič. Ljubljana: DZS. (Vrtavka).
  39. 1995. *Tacamuca*. Ilustr. Gorazd Vahen. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Svetlanovčki).
  40. 1996. *Škrat Kuzma dobi nagrado*. Ilustr. Tomaž Lavrič. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Svetlanovčki).
  41. 1997. *Pekarna Mišmaš*. Ilustr. Gorazd Vahen. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Svetlanovčki).
  42. 1997. *Sovica Oka*. Ilustr. Gorazd Vahen. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Svetlanovčki).
  43. 1997. *Ščeper in mba*. Ilustr. Gorazd Vahen. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Svetlanovčki).
- Poezija in proza**
1. 1987. *Mačje leto*. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Dokumentarna.
- Dramatika**
1. 1976. *Sovica Oka*. Ljubljana: Mladinska knjiga. (Mladi oder).

Avtorski prevod in priredba

1. 1980. Busch, Wilhelm: *Picko in Pačko*. Ilustr. Wilhelm Busch. Trst: Založništvo tržaškega tiska. (Tobogan).
2. 1997. Thorlacius, Hallveig: *Maček Mačkursson*. Ilustr. Tomaž Lavrič.

Ljubljana: Mladinska knjiga. (Cicibanov vrtljak – Velike slikanice).

Soavtorstvo

1. 1982. Učenci COŠ Franc Per-Vido, Svetlana Makarovič: *Sporočilo iz rdečega aviona*. Ilustr. učenci. Krašnja: COŠ Franc Per-Vido.

PREVODI

Angleški:

1. 1994. *Cosies on the Flying Spoon*. (*Kosovirja na leteči žlici*). Trans. Sonja Kravanja. Ill. Matjaž Schmidt. Ljubljana: DZS. (The Cosies).

Češki:

1. 1978. *Šotek Kuzma vyhrává cenu*. (*Škrat Kuzma dobi nagrado*). Trans. Kateřina Benhartová. Ill. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga; Praha: Albatros. (Mezinárodní serie).

Hrvaški:

1. 1980. *Mišica spava*. (*Miška spi*). Trans. Luko Paljetak. Ill. Vjera Lalin. Zagreb: Mladost. (Vjeverica).

Italijanski:

1. 1977. *Tredici fiabe per la buonanotte*. (*Miška spi*). Trans. Francesco Dakskobler. Ill. Vincenzo Mortillaro. Brescia: Editrice la scuola.

2. 1979. Makarovič, Svetlana, Fran Milčinski, Tone Seliškar: *Gli animali dello zodiaco e altre novelle*. Trans. Francesco Dakskobler. Ill. Severo Baraldi. Padova: Edizioni Messaggero. (I Racconti).

Nemški

1. 1997. *Knuddelpfotchen*. (*Tacamuca*). Ilustr. Gorazd Vahen. Baunach: Dt. Spurbuchverlag.
2. 1997. *Oka, die Eule*. (*Sovica Oka*). Trans. Andrea Ott. Ill. Gorazd Vahen. Baunach: Spurbuchverlag.

Slovaški:

1. 1978. *Šibal Kuzman škriatok*. (*Škrat Kuzma dobi nagrado*). Trans. Pavla Kováčová. Ill. Jelka Reichman. Novi Sad: Obzor; Bratislava: Mladé letá; Ljubljana: Mladinska knjiga. (Včielka).

NAGRADE

LEVSTIKOVE NAGRADE. Nagrade Založbe Mladinska knjiga.

1975

Kosovirja na leteči žlici. Ilustr. Lidija Osterc. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1974. (Cicibanova knjižnica).

Kam pa kam, kosovirja. Ilustr. Lidija Osterc. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1975. (Cicibanova knjižnica).

Pekarna Mišmaš. Ilustr. Marija Lucija Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1974. (Velike slikanice).

ZMAJEVE DJEČJE IGRE. Festival v Novem Sadu.

1987

JANUSZ KORCZAK HONOUR LIST

1981

Pravljice iz mače preje. Ill. Matjaž Schmidt. Ljubljana: Borec, 1980. (Kurirčkova knjižnica).

IBBY HONOUR LIST

1994

Mačja preja. Ilustr. Svetlana Makarovič. Ljubljana: Mladika, 1992. (Trepetlika).

IZBRANA BIBLIOGRAFIJA ČLANKOV IN PRISPEVKOV
V KNJIŽNIH IZDAJAH O SVETLANI MAKAROVIČ

1. Pregl, Tatjana: *Ponoči miška spi, Svetlana pa ne*. Pionirski list 1973–74/36.
2. Grafenauer, Niko: *Pisateljica Svetlana Makarovič*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Kosovirja na leteči žlici*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1974.
3. Kobe, Marjana: *Drugi kosovirski knjigi za srečno pot*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Kam pa kam, kosovirja?* Ljubljana: Mladinska knjiga, 1975.
4. Kobe, Marjana: *Svetlana Makarovič in njena posebna veljava v sodobni besedni ustvarjalnosti za otroke*. Naši razgledi 1975/13.
5. *Levstikove nagrade za leto 1975. Otrok in knjiga* 1977/5.
6. Kobe, Marjana: *Kosovirski knjigi za srečno pot*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Kosovirja na leteči žlici*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1987.
7. Bizjak, Andreja: *Živalska pripoved Svetlane Makarovič v osnovnošolskem razrednem pouku*. Jezik in slovstvo 1978–79/3.
8. Janusz Korczak *Literary prize* 1981. *Bookbird* 1981/3.
9. Golob, Berta: *Srce ustvarja, roka piše*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1983.
10. Idrizović, Muris: *Pravljica Svetlane Makarovič*. *Otrok in knjiga* 1983/18.
11. Kovačič, Lojze: *6. srečanje mladih književnih ustvarjalcev Slovenije*. Mentor 1984/5.
12. Idrizović, Muris: *Čarobna moč imaginacije*. Detinjstvo 1986/2.
13. Makarovič, Svetlana: *Kaj pomeni biti kosovir?* Kurirček 1987–88/1.
14. Mušič, Janez: *O delu pesnice in pripovednice Svetlane Makarovič*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Mačja preja*. Ljubljana: Mladika, 1992.
15. *IBBY Honour List 1994*. Basel: IBBY, 1994.
16. Košir, Mitja: *Knjiga za mlade – prostor svobode*. Dnevnik 20.10. 1994.
17. *Mednarodna zveza za mladinsko književnost je...* Kekec 1994–95/3.
18. Novak, Boris A.: *A few words about the authors*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Cosies on the Flying Spoon*. Ljubljana: DZS, 1994.
19. Novak, Boris A.: *Nekaj besed o avtorjih*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Kosovirja na leteči žlici*. Ljubljana: DZS, 1994.
20. Golob, Berta: *Do zvezd in nazaj*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1995.
21. Kobe, Marjana: *Drugi kosovirski knjigi za srečno pot*. Spremnna beseda v: Makarovič, Svetlana: *Kam pa kam, kosovirja?* Ljubljana: DZS, 1995.
22. Pogačar, Tanja: *24. kongres IBBY. Otrok in knjiga* 1995/39–40.
23. Bisernica. *Slovenske kratke pripovedi za otroke 1945–1995*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1996.
24. Mahkota, Breda: *Književna nagrada Janusza Korczaka*. *Otrok in knjiga* 1996/41.